

סודאן: יד ימיין ורגל שמאל

ממוצא אסיאתי. ייצויין ש"מ 64% ממשלתפי מישאל רעתהקהל סכרו, שגם מיספר המהגרים הכללי לאוסטרליה הוא גבוה מדי.

ניגריה: הסיכויים

של הגנראלים

חודשיים אחרי ההפיכה הצבאית בניגריה עושים מנהיגי המישטר החדש מאמצים ניכרים להעניק לממשלה החדשה תדמית של מכונות, שתקל עליהם להגיע למעמד שאליו

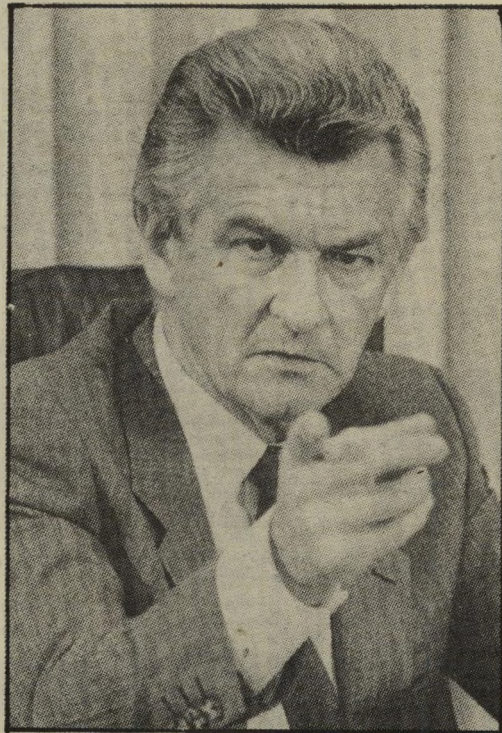

עולם קטן

הורגלה ניגריה בשנים האחרונות. גודלה של ניגריה (90 מיליון תושבים) והנפט שלה איפשרו לה לתווך במשכרים אפריקאיים, ואפילו לרתום את ארצות-הברית של ג'ימי קארטר להסכים לפיתרון לבעיית רודיזה, שהיה כרוך בהקמת זימבאבוה, ובשילטון הרוב השחור, בהנהגה הראדיקאלית של רוברט מוגאבה.

ההפיכה הצבאית פגעה בתדמית ניגריה, שמאמציה להקמת דמוקרטיה של ממש — המבוססת על חוקה מסודרת, הפרדת הרשויות, ומישטר פדראלי — נכשלו, בעיקר בשל האוריינטציה הרכושנית והשחיתות הרבה שפשתה כמדינה. הגנראלים מרברים על ביעור השחיתות ועל החזרה הרגתית של הרמוקרטיה, אבל רק מעטים, בניגריה ומחוצה לה, מאמינים בסיכוייהם או בכנותם.

שהממשלה מפלה לטובה את המהגרים מאסיה, מעניקה להם הטבות, כתוצאה ממדיניות מכוונת נגד הגירה מכריטניה. הממשלה מיהרה להכחיש כל כוונה או מעשה נגד מהגרים כריטיים, אבל מנהיג האופוזיציה הליברלית, אנדרו פיקוק, נאחו בהצהרות הפרופסור ודרש מהממשלה להביא בחשבון את ריגשות

ראשי-ממשלה הוק בריטים, לא אסיאתיים

הציבור בכל הנוגע להגירה. משמעות הרברים היא פשוטה: הכניסה ללבנים בלבד. בשנה שעברה הגירו לאוסטרליה 90 אלף בני-אדם, מחציתם

כמושגים מאוד כלליים נחשבת סודאן, בעיני הקורא הממוצע במערב, ובעיקר בארצות-הברית, כחלק מהטובים.

מעשייה-התקפות נגד סודאן של שליט לוב, מועמר קד'אפי, רק מחזקים את הרושם העמום הזה, שאינו זקוק לבדיקה מדוקדקת כלשהי. לוב קנתה לה, די בצדק, שם של מדינה תוקפנית, אלימה, המצפצפת על החוק הבינלאומי, כפי שעשתה לפני שישה שבועות, בירות על מפגינים בליבה של לונדון. ג'עפר נומיירי, שליט סודאן, מוצג במערב כ"מתון" — כלומר, פרו-מערבי. גם יחסו הידידותי כלפי מצריים ועמדתו המתונה בתקופת קמפדיייוויד, חיזקו את מעמדו ברעת-הקהל המערבית. רק מעטים טרחו לבדוק את מישטרו הפנימי של נומיירי, את תלייתם הפומבית של מנהיגי האופוזיציה, את העוני והבורות, את השחיתות. איש גם אינו מציין את הרקורד המחפיר של נומיירי כביצוע ג'נוסייד נגד השחורים בררוס-סודאן. אפילו אימוץ החוק האיסלאמי, בספטמבר שעבר, לא עורר תשומת-לב מיוחדת. אחרי הכל, נומיירי איננו שיעי, ואף לא ידיד ברית-המועצות, כמו קד'אפי. הוא כמעט אחד משלנו.

בהרדמה מלאה או חלקית. בשבוע שעבר בוצע פסק-הדין הראשון שהוטל עלידי בית-הדין האיסלאמי. שני אזרחים סודאניים, שגנבו חוטי-חשמל, נשלחו עלידי השופטים הנכבדים לביצוע קליני של קטיעות. סוכנות-הידיעות של סודאן — לברכארים של 1984 יש סוכנויות-ידיעות, והם רואגים לפרסם

שליט נומיירי רופאים, לא תלויים

את הביצועים שלהם — בישרה באמצעות יונייטד פרס, שגזיר-הדין בוצע עלידי רופאים.

שני הגנבים נשלחו לבית-חולים, והניתוח נעשה בהרדמה (לא נתכשרנו אם מדובר בהרדמה מלאה או חלקית). לכל גנב כרתו הרופאים (ולא תלוינים, חלילה) את יד ימין ואת רגל שמאל. לא נמסרו כל הברבים על העדר היסטוריה. לא מדובר כאן ביוון העתיקה, אלא במדינה במאה ה-20, המקבלת סיוע צבאי ומדיני מושיגטון.

אוסטרליה: הכניסה

ללבנים בלבד

באורח מסורתי נוטה ממשלת-פועלים אוסטרלית לאוריני טציה פרו-אסיאתית, לפחות יחסית לממשלות שמרניות-ליברליות, הנוטות לסנטימנט פרו-בריטי ולמדיניות פרו-אמריקאית. הנושא האסיאתי מהווה גורם מרכזי בכל מערכת בחירות באוסטרליה. מיקומה הגיאוגרפי של היבשת, קירבתה לאסיה, השוק הפוטנציאלי העצום הגלום שם, מושכים מאוד את מעצבי המדיניות בקנברה.

ממשלתו החדשה יחסית של בוב הוק מסמלת בעיני אוסטרלים רבים את השאיפה להעניק עריפות מירבית ליחסים עם אסיה. אנשי-רוח הקרובים לשמאל רואים בערגה השמרנית לבריטניה ביטוי מוסווה לגוענות פשוטה.

עיתונאי אוסטרלי אמר השבוע להעולם הזה, שרוב האוסטרלים הם גזענים, המתכחשים ככל כוחם למציאות הגיאופוליטית שלהם. כמונחים ישראליים הם אינם רוצים "להשתלב במרחב". סקר עיתקהל, שנערך בשבוע שעבר באוסטרליה, מאשר את הגרסה הזאת, ואף מרחיב אותה. נראה שלא רק בוחריו המיפלגות הרכושניות מגלים נטיות גזעניות, אלא רוב תושבי המדינה, גם כאלה שהצביעו לא מכר עבוד הלייבור. פרופסור מכובר וגזעני. תוצאות המישאל הן חרי משמעות. 62 אחוז מכלל הנשאלים מתנגדים לכניסת אסיאתים לתחומי אוסטרליה כמהגרים. הם מעדיפים במפורש מהגרים ממוצא אירופי, וכראש ובראשונה אנגלים. המישאל בא בעיקבות חסיסה קשה ברעת-הקהל, אחרי שפרופסור מכובר מאוניברסיטת מלבורן, ג'פרי בלאיני, האשים את ממשלת הלייבור ברדיעה קדומה אנטי-בריטית. בלאיני, הירוע ברדיעותיו הגזעניות, טען

ידיד "בור" בלומנבל ומזכ"ל קיסר לחסל את החרפה

ההסתדרות הכללית של העובדים בישראל. כידוע, הכחש המזכ"ל הקודם של ההסתדרות, ירוחם משל, את עצם קיומם של יחסי-סחר עם דרום-אפריקה. העולם הזה הפריך את הכחשתו של משל, שהתגלתה כשקר. עתה יש לתת הזדמנות למזכ"ל החדש, ישראל קיסר, לחסל את החרפה הזאת.

דרום-אפריקה:

הזדמנות למזכ"ל החדש

כפי שכבר דווח בהעולם הזה, אין חברת כור ההיס"תדרותית מסתפקת בנתנם שיתוף-פעולה מיסחרי דיגל עם דרום-אפריקה, אין מדובר אפילו רק במכירת מוצרים, או בתיאום פעילות כלכלית. הדרום-אפריקאים, ובעיקר מיפעלי המתכת והפלדה שלהם, הפכו לחלק אינטגרלי מהקונצרן הסוציאליסטי עצמו.

ייתכן שהדבר יראה פנטאסטי למי שעדיין מאמין להכחשותיהם של ראשי ההסתדרות, אבל העובדות מוכיחות שכור פשוט שילב בתוכו תעשיות דרום-אפריקאיות, סייע להן לשווק את תוצרתם לכל העולם. בכך הפכה כור, וההסתדרות כולה (שהם חברים חשובים באיגודן העולמי של העובדים החופשיים. המחירים את דרום-אפריקה), לאמצעי חיוני לממשלת דרום-אפריקה לעקוף את החרם הכלכלי שהוטל עליה עלידי האו"ם ועלידי מדינות רבות בעולם.

לאחרונה קיבלה חברת-הפלדה הענקית איסקור פרו-ניצוא מיוחדת אחרי שהשלימה 10 שנות פעילות משותפת עם כור. לדברי עיתון בפרטוריה, סיטיזן, הצילה השותפות עם כור את החברה הדרום-אפריקאית, שעמדה על סף התמוטטות. "מסיבות מדיניות" — כלומר, בשל מעמדה הרעוע של מדינת האפרטהייד בעולם, חמישית משכר הלבנים. כותב על כך סיטיזן:

המיפנה לטובה במצבה של איסקור בא אחרי שהיא הקימה חברה משותפת עם קונצרן כור, ורשמה אותה באוגוסט 1973, בשם איסקור סטיל סדוויסס לימיטד. הפרוייקט המשותף התפתח בשני שלבים. בשלב הראשון הוקמו בישראל מחסני ענק, שבהם אוכסנו מוצרי החברה הדרום-אפריקאית, ומשם נמכרו בישראל ובמדינות אחרות.

העובדה שהמוצרים שזוקו דרך כור סייעה, כמוכן, לעקיפת החרם ופתחה לפני דרום-אפריקה שווקים חדשים שהיו ועודם סגורים בפניה. בשלב השני, ב-1978, הקימו אנשי כור ושותפיהם מדרום-אפריקה מיפעל לעיבוד מוצרי-פלדה, המיפעל המשוכלל משווק צינורות, מיכלים מוצרי-בית, רהיטים ושאר צורכי-מתכת. כשיטות מתחכמות ולמי דרישות הלוקוחות. חברת איסקור הממשלת לעובדיה השחורים פחות מחמישית משכר המשתלם ללבנים, ניצלה בזכות